

ת"פ 51428/01/23 - אמיר אבו וקאד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 51428-01-23 מדינת ישראל נ' אבו וקאד
תיק חיצוני: 505250/2022

לפני	כבוד השופטת אושרית הובר היימן
העותר/ הנאשם	אמיר אבו וקאד
נגד	
המשיבה/ המאשימה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני עתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971.

2. ברקע, כתב אישום המייחס לעותר עבירות של סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג 1973.

3. העותר מבקש, כי בית המשפט יורה על חשיפת החומר החוסה תחת תעודת החיסיון. לצד הנימוקים שבכתב, שטח ב"כ העותר את טיעונו במהלך הדיון שהתקיים לפניי היום. בתמצית, אציין, כי לדברי הסניגור שאלת זיהוי הנאשם, כמי שביצע את העבירות המתוארות בכתב האישום הינה שאלה מרכזית בה בית המשפט יידרש לעסוק במסגרת שמיעת הראיות בתיק. נטען, כי לנוכח הכחשת העותר את המיוחס לו, ישנה חשיבות לחשיפת החומר החסוי, למצער לצורך יצירת ספק סביר.

בהקשר זה, עתרה ההגנה, כי בית המשפט יורה למשיבה לחשוף את הפרטים והמסמכים הבאים:

התמונה לפיה זוהה הנאשם ע"י העוקבים והשלב בו נחשפו אליה;

שיטות ואמצעים (בפרט מרחק, תאורה, זמן, מיקום) ביחס לתמונה שצולמה בעת פעילות העוקבים, שהעתקה בשחור-לבן הועבר להגנה;

מועדי מסירת הידיעות המודיעיניות וזהות מקור הידיעות;

מידע מודיעיני נוסף, ככל שקיים;

זהות מושא צו האזנות הסתר;

עמוד 1

ביחס למסמך שסומן א' בתעודת החיסיון, ועל אף שהצהיר הסניגור בהגינות כי אינו יודע מה כולל החומר החסוי, טען כי הוא סבור שיש בו כדי לסייע להגנת הנאשם, וביקש כי בית המשפט יבחן את המסמך.

4. לצורך בירור טענות העותר, קיימתי גם דיון במעמד צד אחד, במהלכו הוצג החומר החסוי ונציגי המאשימה השיבו לשאלות בית המשפט ותשובותיהם תועדו בפרוטוקול חסוי ונפרד.

5. לאחר האמור, הסכימה המשיבה להעביר לידי הסניגור את תמונת הנאשם לה נחשפו העוקבים וכן העתק צבעוני של התמונות שצולמו במועד פעילותם. כן, הביאה לידיעתו את העובדה שהעוקבים נחשפו לתמונת הנאשם עובר לפעילות וכי הנאשם עצמו היה מושא צו האזנות הסתר.

6. משהתייטר הצורך לדון בפרטים ובמסמכים שנחשפו בהסכמה כאמור, נדרשת החלטתי ביחס ליתר עתירות ההגנה.

7. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בחומר הרלוונטי ושמעתי הסברים מנציגי המשיבה במעמד צד אחד, ותוך שהנני ערה למבחנים שנקבעו בפסיקה (ר' למשל, בש"פ 4745/17 **יונס נגד מדינת ישראל** (פורסם **ישראל** (פורסם בנבו) ו - בש"פ 8063/20 **סלאמה יוסף אבו בלאל ואח' נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו)), מצאתי כי בנסיבות העניין יש הצדקה להוצאת תעודת החיסיון, כי גילוי החומר החוסה תחיה אינו עשוי להועיל באופן ממשי להגנתו של העותר וכי האינטרס הציבורי המוגן בתעודת החיסיון עולה בהרבה על מידת התועלת שתצמח להגנה מגילוי הראיות המדוברות, ועל כן אין מקום להורות על הסרת החיסיון. ביחס לתהייה בדבר קיומן של ידיעות מודיעיניות נוספות, אציין כי הובא לידיעתי כי אין עוד ידיעות הרלוונטיות לנאשם ולאישומים, שלא הועברו ושאינן כלולות בתעודת החיסיון.

8. אשר על כן, העתירה נדחית, פרט למסמכים ולמידע שהועברו ע"י המשיבה במעמד הדיון בהסכמה.

9. פרוטוקול הדיון החסוי והעתק המסמכים החסויים שהועברו לעיוני ישמרו בכספת בית המשפט.

ניתנה היום, כ"א אדר ב' תשפ"ד, 31 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.